

अन्वाख्यानोपपत्ति (anvākhyānopapatti) *f.* tenability of description न च स्तोत्रविषयत्वासंभवेऽपि अनन्तरनिर्दिष्टवामदेव्यस्यैव मैथुमोत्पन्नत्वमात्रेणान्वाख्यानोपपत्तिः MīmāKau. i.189.12 (on i.4.3)

अन्वाख्यानोपायमात्र (anvākhyānopāya-mātra) *n.* mere means of grammatical explanation or analysis अस्तु तर्हि द्वन्द्व इति ... तस्मात् ... समानाधिकरणतत्पुरुषस्याप्यनभिधाने एव भाष्यस्वरसः। इदमप्यत्रान्वाख्यानोपायमात्रम् LaŚabdeSe. ii.75.14; एतत्सर्वमन्वाख्यानोपायमात्रमिति बोद्धयम् LaŚabdeSe. ii.701.5.

अन्वाख्यापक (anvākhyāpaka) *adj.* (used as noun) (that) which causes grammatical explanation व्याकरणावयवभूतैः पदैः केषांचित्साधुत्वमन्वाख्याय पुनस्तैरप्यन्वाख्यापकशब्दसाधुत्वनिर्णयात्परिहरिष्यते TantrVā. 227.16 (on i.3.24)

अन्वाख्याय (anvākhyā-ya) *ger.* 1 having referred or enumerated दश चमसा दश चमसाध्वर्यवो दशदशचमसमभियन्त्यादशमात् पुरुषादन्वाख्याय प्रसर्पन्ति PañcBr. xviii.9.4; आ दशमात्पुरुषादन्वाख्याय(?)च स भक्षस्य कर्ता भवति ĀpaSS. xviii.21.4; दशमात्पुरुषादन्वाख्याय ... सोमपाः संप्रसर्पन्ति HirSS. xiii.7.13 (188.18); ते दशमात्पुरुषादन्वाख्याय प्रसर्पयुसदशमात् पुरुषात् LātyāSS. ix.2.5; 2 having grammatically explained or analysed व्याकरणावयवभूतैः पदैः केषांचित्साधुत्वमन्वाख्याय पुनस्तैरप्यन्वाख्यापकशब्दसाधुत्वनिर्णयात्परिहरिष्यते TantrVā. 227.15 (on i.3.24)

अन्वाख्यायक (anv-ākhyāyaka) *adj.* [f. -ikā] 1 which explains grammatical form, explanatory सच्छास्त्रेणान्वाख्यायते सतो वा शास्त्रमन्वाख्यायकं भवति MahāBh. i.161.18 (on i.1.62) [but MW. stating, exactly or explicitly]; तुल्यायामनुनिष्पत्तौ ज्ये द्रा घा इत्यसाधवः। न ह्यन्वाख्यायके शास्त्रे तेषु दत्तादिवत्सूतिः VākyaPa. 2.366; अर्थप्रत्यायनं प्रति शब्दानां विनियोगो न स्यात्। अन्वाख्यायकस्य शास्त्रस्य प्रवृत्त्यनुपरमात् Nyās. i.95.4 (on i.1.50); 2 which conveys इयं च 'षष्ठी स्थानेयोगा' इत्यस्यार्थस्यान्वाख्यायिका PariVr. (Nī.) 3.11; तेनास्यार्थस्येयमन्वाख्यायिकेति फलितम् PariVr. (Nī.) 9.5.

अन्वाख्यायकत्व (anvākhyāyaka-tva) *n.* the state of being what explains or analyses grammatical form शब्देऽपि अन्वाख्यायकत्वेन भवो योग इति चेत् मीमांसकादियोगस्यापि शब्दं प्रति विचारकत्वात् वैयाकरणत्वप्रसङ्गः Pradi. i.78A.20 (on i.1.0)

अन्वाख्यायमान (anvākhyāya-māna) *adj.* 1 being grammatically explained or analysed व्याकरणेन पुनस्तन्नीकृत्यार्थं पदस्वरूपमात्रेऽन्वाख्यायमाने दूरादपेतमेवाज्ञानम् TantrVā. 210.10 (on i.3.18); राजशब्दमन्वाख्याय राज्यशब्देऽन्वाख्यायमानो यौगिकः ... नादिमत्त्वं प्रतिपद्यते TantrVā.1154.7 (on iii.7.40); 2 being stated 'तेन रक्तं रागा दित्यादावपि प्रकृते परस्मिन्प्रत्ययेऽर्थभेदेऽन्वाख्यायमाने प्रातिपदिकप्रकृत्यर्थस्य पूर्ववृत्तत्वमस्ति Bhām. 227.13 (on i.3.22); ततश्च गम्यादयो भविष्यच्छब्दार्थेऽन्वाख्यायमाना अनद्यतने न सिध्यन्ति Pradi. ii.216B.17 (on i.3.22); प्रकृतेः परो यः प्रत्ययस्तस्मिन् योऽर्थविशेषस्तस्मिन्वाख्यायमाने प्रत्ययाधस्तन-प्रकृत्यर्थस्यास्ति प्रस्तुतत्वम् VedāntKa. 165.3 (on i.3.22)

अन्वाख्यायार्थक (anv-ākhyārthaka) *adj.* which conveys the sense तस्माद्भिज्ञानमित्यादि यथावस्थितवस्तुः। वचोऽन्वाख्यायार्थकं ग्राह्यं न ज्ञानादिविधायकम् BrĀraUBhVā. iii.9.199.

अन्वाख्येय (anv-ākhyeya) *adj.* 1 to be stated नैतदन्वाख्येयमधिकारा अनुवर्तन्त इति MahāBh. ii.84.1 (on iii.1.106); iii.27.15 (on iv.1.20); iii.349.5 (on vii.4.24); (प्रवृत्तिः) सा मा प्रसाङ्गीदिति तदीयवेदाङ्गत्वप्रतिपादकं प्रयोजनमन्वाख्येयमेव SarvaDaSaṁ. 13.53; 2 to be explained or analysed grammatically अन्वाख्येयाश्च ये शब्दा ये चापि प्रतिपादकाः ... ते ... शास्त्रेऽस्मिन्नुप-दर्शिताः VākyaPa. 1.24; यदि च लौकिकानामन्वाख्यानं क्रियेत ततः सुतरां गाव्यादय एवान्वाख्येयाः TantrVā. 203.11 (on i.3.18); किंचिद्वन्धोपनिबद्धं ... ऽस्मृतिवर्जितकालाभावादन्वाख्यानान्वाख्येयान्वाख्यातविधिप्रयोगानन्वाख्यातप्रतिषेधवर्जन-षट्कस्याप्यवगम्यमानवेदविधिमूलत्वात् ... सर्वेषाम् ... केवलं शास्त्रप्रत्ययाधीनम् TantrVā. 228.17 (on i.3.25); तत्पदं प्रकृत्यादिविभागकल्पनया व्याकरणीयमन्वाख्येयम् TattvVai. 146.15 (on 3.17); (used as noun) that to be described अन्वाख्येयस्त्वर्थप्रत्ययेन निरूप्यते SphoṭSi. 26.1; 3 to be counted or enumerated, cf. अन्वाख्येयत्व.

अन्वाख्येयता (anvākhyeya-tā) *f.* 1 [Inst.] by way of being stated, i.e. attributed न पुनः प्रतिज्ञादिदोषा प्रतिज्ञायां न संभवन्ति यतस्तत्रासंभवन्तोऽवश्यमन्वाख्येयतया व्यवस्थिताः पक्षे उपचर्येरन् NyāyVār. 118.19 (on i.1.33); 2 the state of being grammatically explained or analysed एकैकवर्णेषु चाप्रत्यायकेषु नान्वाख्येयता SphoṭSi. 19.4.

अन्वाख्येयत्व (anvākhyeya-tva) *n.* the state of being what is to be

counted or enumerated तद्य संख्येयं शब्दानामन्वाख्येयत्वेन प्रस्तुतत्वात् Pradi. v.7B.2 (on vi.1.1)

अन्वाख्येयशब्द (anvākhyeya-śabda) *m.* word to be explained grammatically अन्वाख्येयशब्दलक्षणं चार्थप्रत्ययः, 'अथ शब्दानुशासनम्' इति प्रक्रमात् SphoṭSi. 19.2.

अन्वागच्छत् (anv-āgacchat) *adj.* accompanying परकूलाद् निम्नगायाः क्षीरवृक्षाद् जलाश्रयात्। अन्वागच्छत्वजनं च विनिवार्य ततो ब्रजेत् RatnaCūKa. 104.

अन्वागत (anv-āgata) *adj.* [f. -ā] 1A i who is pursued ii who has arrived or come up B i who is followed or accompanied ii who has followed or accompanied (used as noun) (one) who has accompanied C which has closely followed, i.e. conforming to (rules) 2 attached 3A which is inherited B who is continued or connected C who has come (immediately) after 1A i who is pursued तस्यान्वागतस्य। सुव्याख्यनुरजायत TaiĀ.v.1.2 (590.10); 1A ii who has arrived or come up दस्यवः ...। अनुसार्थमाणा बहुभी रक्षिभिर्भरतर्षभ। ... भयाह्लीनास्तत्रैवान्वागते बले MahāBhā. i.101.5; 1B i who is followed or accompanied अश्रीषं हृतराज्यं युधिष्ठिरं पराजितं सौबलेनाक्षवत्याम्। अन्वागतं भ्रातृभिरप्रमैयैः MahāBhā. i.1.105; 1B ii who has followed or accompanied अन्वागतं वृष्णिवरं निशम्य मध्ये रिपूणां पस्विर्तमानम्। कुरुपुंगवाः ...। नाश्वनुवन्वारयितुं MahāBhā. vi.59.27; vii.115.20; यावन्न दीप्यते वहिस्ता-वदन्वागतं स ताम्। बुद्धा कुमुदिकां राजा समुत्तस्थौ KathāSaSāg. x.2.32; एतत्तोऽन्वागतो राजा सर्वं श्रुत्वा बहिः स्थितः KathāSaSāg. xii.11.64; x.8.21; अन्वागतादरनिर्वर्तितपन्नगेन्द्रः पर्युत्सुकः स्वनगरीं स नृपः (नवसाहसाङ्कः) प्रतस्थे NavaSāC. 18.55; तत्र शय्यातरो दूरं गतस्तुण्णवेषणे अन्वागतो वदन् दीनः PrabhāC. 7.5; (used as noun) (one) who has accompanied कयाचिदन्वागतयाशु हासतो निरुद्धहृत्कोऽपि ... मूकत्वमुदकमाददे VasaViKā. 7.9; 1C which has closely followed, i.e. conforming to (rules), cf. अन्वागतनाट्यवेदः; 2 attached स यत्त्र किंचित्पश्यत्यन्वागतस्तेन भवत्वसङ्गे ह्ययं पुरुषः BrĀraU. iv.3.16; 3A which is inherited श्रीमत्कोङ्कणिवर्मधर्ममहाधिराजः तस्य पुत्रः पितुरन्वागतगुणयुक्तो विद्याविनयविहितवृत्तिः EI.xii.50.4; xiv.335.4; iii.176.7; 3B who is continued or connected (अन्वागतं पुष्येन) न अन्वागतमन्वागतम् असंबद्धमित्येत् BrĀraUBh. (Śaṅ.) 574.9 (on iv.3.22); 3C who has come immediately after अन्वागतः स काकोऽत्र लघुपाती विलोक्य तत् ... उवाच मूषकम् KathāSaSāg. x.5.72.

अन्वागतत्व (anvāgata-tva) *n.* the state of being what is continued with or connected न ... लोके - स्वप्नकृतकर्मणा अन्वागतत्वप्रसिद्धिः BrĀraUBh. (Śaṅ.) 557.3 (on iv.3.15)

अन्वागतनर (anvāgata-nara) *m.* person or man who has accompanied श्री कुमारपालः। ... ततः क्षेत्रे ... अन्वागतनरैः कुन्ताप्रेण। (गोपितः) PurāPraSaṁ. 123.6.

अन्वागतनाट्यवेद (anvāgata-nātyaveda) *adj.* which has closely followed, i.e. which is conforming to the rules of dramaturgy कस्याश्चिदन्वागतनाट्यवेदं लीलागतं लास्यमभूदपूर्वम् Yādavā. 13.45. (comm. अनुसृतभरतशास्त्रम्)

अन्वागतबल (anvāgata-bala) *adj.* (used as noun) (one) whose army has come back, i.e. who has consolidated himself क्रोशमात्रमितक्रम्य बलमन्वान-यामहे। अन्वागतबलाः पार्थ पुनरेवाभियस्यथ MahāBhā. iv. App. I.52 (49)

अन्वागतललितलोचन (anvāgata-lalitalocana) *adj.* who was accompanied by Lalitalocanā स ययौ सह तैर्मन्त्रिभिरन्वागतललितलोचनः स्वपुरीम् KathāSaSāg. xiii.1.219.

अन्वागत्य (anvāgat-ya) *ger.* having followed तं मृत्युं सर्वतोमुखं भूतम् अन्वागत्योपेक्षमाणा एवासत, अनभिधृषुवतीः JaimiBr. 3.344. (Viśva.)

अन्वागन्तुम् (anv-āgantum) *inf.* to follow तेनावस्थातुमिच्छन्ति तं गत्वा राजम् (v.1. तमन्वागन्तुम्) ईधरम् MahāBhā. vii. App. I.8 (506)

अन्वागन्तु (anv-āgantū) *adj.* [P. viii.1.29; but PW. verbal form of First Future of अन्वागम्] follower अन्वागन्ता यजमानः स्वस्ति AV.vi.123.1-2; अन्वागन्ता युज्ञपतिर्वी अन्नं TaiS. V.vii.7.1 (but Śāy. पृष्ठे आगमिष्यति); VājaS. 18.59 (but Uvaṭa कर्मसमाप्त्यनुपदमेव आगन्ता; and Mahā. प्रत्यागमिष्यति लुट्); ŚatBr. IX.v.1.46; MānSS. 93.13.

अन्वागम् (anv-āgam-) 1.P. 1A to go after, to follow 1B to overtake 1C to pursue 1D to follow, i.e. to conform to (rules) 2A i to come near 2A ii to accompany 2B to come (immediately) after C to inherit 3 to become known